ΤΟ ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ ΒΗΜΑ ΤΩΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΠΡΟΣ ΤΟΝ "ΕΘΝΙΚΟΝ ΚΗΡΥΚΑ,, ΠΑΤΡΩΝ

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΠΑΤΡΕΩΝ

Κύριε Διευθυντά,

Πιστεύω, ὅτι οἱ δημόται παρακολουθοῦν μὲ εὐχαρίστησιν ὡρισμένας ἐνεργείας τοῦ κ. Δημάρχου διὰ τὴν προώθησιν τῶν ἐκκρεμῶν ζητημάτων τῆς πόλεως, ὡς εἶναι ὁ νέος ἠλεκτροφωτισμὸς τῶν ὁδῶν τῆς πόλεως καὶ ἄλλα. Ὡς ἐκ τούτου ἐπιθυμῶ νὰ ἐπιστήσω τὴν προσοχήν του ἐπὶ τοῦ ἑξῆς: Δὲν νομίζει ὁ κ. Δήμαρχος, ὅτι ἡ ἀνέγερσις τουριστικοῦ περιπτέρου εἰς τὸ δασύλλιον εἶναι ἐσφαλμένη καὶ ὅτι τὸ ἔργον αὐτὸ θὰ ἔπρεπε νὰ γίνῃ ἐντὸς τοῦ Κάστρου ἐν συνδυασμῷ μάλιστα πρὸς τὴν κατασκευὴν τελεφερὶκ εἰς τὴν κλίμακα Ἁγίου Νικολάου, τὸ ὁποῖον θὰ γίνῃ καὶ μέσον ψυχαγωγίας ἐντοπίων καὶ ξένων; Δὲν νομίζει ὁ κ. Δήμαρχος ὅτι ἕνα τοιοῦτον ἔργον λειτουργοῦν ὡς δημοτικὴ ἐπιχείρησις θὰ ὠφελοῦσε καὶ οἰκονομικῶς τὸν Δῆμον;

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ ἐπιτρέψατέ μου νὰ ἀπευθυνθῶ καὶ πρὸς τὸν κ. Ἀνδρ. Παπανδρέου, πρόεδρον τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ νὰ τὸν παρακαλέσω ὅπως σπεύσῃ εἰς τὴν ἐξεύρεσιν μιᾶς λύσεως εἰς τὸ θέμα τῆς παραλιακῆς λεωφόρου, διότι, ἀσφαλῶς πρόθεσίς του δὲν εἶναι νὰ παρεμβάλῃ προσκόμματα. Ἡ λεωφόρος αὐτὴ θὰ ἀναμορφώσῃ τὴν πόλιν καὶ δι' αὐτὸ ὄχι μόνον πρέπει νὰ γίνῃ, ἀλλὰ καὶ νὰ ἐπισπευθῇ ἡ ἐκτέλεσίς του.

Κατὰ τὰ λοιπὰ ὡς δημότης δικαιοῦμαι νομίζω νὰ διερωτηθῶ καὶ νὰ εἴπω: Τί γίνεται ἄραγε μὲ τὸ θέμα τοῦ Διοικητηρίου; Ἔπαυσε νὰ εἶναι ἐπεῖγον;

Μετὰ τιμῆς
ΙΩ. ΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΘΕΩΡΙΑΣ ΤΟΥ ΔΑΡΒΙΝΟΥ

Ἀγαπητέ μου κ. Διευθυντά,

Πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἤμουν εἰς Πάτρας εἰς οἰκίαν φίλου μου. Ἡ κόρη του μαθήτρια Ε' Γυμνασίου μελετοῦσε Γεωγραφίαν. Εἰς σχετικήν μου ἐρώτησιν, δὲν ἀπήντησε ἀλλὰ μοῦ ἔθεσε ἕνα δικό της ἐρώτημα ὡς ἑξῆς: «Ἡ καθηγήτριά μας μᾶς ἐδίδαξε πρὸ ἡμερῶν ὅτι ὁ ἄνθρωπος κατ' ἀρχὰς περιεβάλλετο ἀπὸ δασὺ τρίχωμα, περπατοῦσε μὲ τὰ τέσσερα, εἶχε γαμψούς ὄνυχας διὰ νὰ σκάπτῃ καὶ καλλιεργεῖ τὴν γῆν ἔβγαζε ἀνάρθρους κραυγὰς κλπ. Γιαυτὸ σᾶς παρακαλῶ πολὺ νὰ μοῦ εἰπῆτε, τί εἶναι σωστό· ἐκεῖνο ποὺ μᾶς εἶπεν ἡ καθηγήτριά μας, ἢ ἐκεῖνο ποὺ ἔμαθες πρὸ ἐτῶν, ὅτι ὁ Θεὸς ἐκάλεσε τὸν Ἀδὰμ νὰ δώσῃ ὀνόματα σὲ ὅλα τὰ ζῶα ποὺ ἦσαν στὸ Παράδεισο, καὶ αὐτὸ ἔκανε ὁ Ἀδάμ; Τί εἶναι σωστὸ ἀπ' αὐτὰ τὰ δύο; Μὲ ἔβανε σὲ μιὰ ἀμφιβολία καὶ δὲν ξέρω τί νὰ πιστέψω ἀπὸ αὐτά».

Αὐτὸ ἦτο τὸ ἐρώτημά της... Δηλαδὴ κ. Δ)ντὰ ἡ καθηγήτρια οὔτε λίγο, οὔτε πολύ, παρέστησε τὸν ἄνθρωπον εἰς τὰς μαθητρίας, ὅπως εἶναι ἀκριβῶς ὁ Γορίλλας ποὺ βλέπομεν εἰς τὰς φωτογραφίας, μὲ δασὺ τρίχωμα ποὺ περπατεῖ μὲ τὰ τέσσαρα καὶ ἐκβάλλει ἀνάρθρους κραυγάς.

Ἐκ τούτων λοιπὸν ἀγόμεθα, νὰ πιστεύσωμεν ὅτι πρόγονός μας εἶναι ὁ πίθηκος κατὰ τὴν Δαρβίνειον θεωρίαν.

Ἀλλ' ἵνα μὴ «ἀδόκιμος γένομαι» ἐναντι τῆς μαθητρίας ἡ ὁποία ἐζήτησε μίαν συγκεκριμένην ἀπάντησιν, ἤνοιξα τὴν Π. Διαθήκην Κ.Β' ἐδ. 19 καὶ λέγει τὰ κάτωθι: ...Καὶ ἤγαγεν αὐτὸν (πάντα τὰ θηρία καὶ πετεινὰ καὶ κτήνη), ὁ Θεὸς ἰδεῖν τί καλέσει αὐτά, καὶ πᾶν ὁ ἐὰν ἐκάλεσεν αὐτὸ Ἀδὰμ ψυχὴν ζῶσαν, τοῦτο ὄνομα αὐτῷ, ἐδ. 20. Καὶ ἐκάλεσεν Ἀδὰμ ὀνόματα πᾶσι τοῖς κτήνεσι καὶ πᾶσι τοὺς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ καὶ πᾶσι τοῖς θηρίοις τοῦ ἀγροῦ...».

Τὰ ὅσα σᾶς παρέθεσα ἀνωτέρω, ὅπως βλέπετε, σημαίνουν ὅτι, ἀπ' ἀρχῆς ὁ ἄνθρωπος ἐπλάσθη ὑπὸ τοῦ Θεοῦ τέλειος ἐν πάσι Ὄρθιος, μὲ γνῶσιν, σκεπτόμενος καὶ ὁμιλῶν Κ.Α. 26. Ποιήσωμεν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα ἡμετέραν καὶ καθ' ὁμοίωσιν...».

(Ἐν προκειμένῳ δὲν νομίζομεν ὅτι πρέπει νὰ ἐξηγήσωμεν τὸ κατ' «εἰκόνα» καὶ καθ' ὁμοίωσιν). Ἐν συνεχείᾳ ὁ ἄνθρωπος Ἀδὰμ ὅταν ὁ νυμφαγωγὸς Θεὸς τοῦ παρουσίασε τὴν Εὔα, ἔκαμε καὶ τὴν πρώτην προφητείαν, ποὺ ἐξῆλθε τῶν χειλέων ἀνθρώπου. «Κ.Β' ἐδ. 24. Ἕνεκεν τούτου καταλείψῃ ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα κλπ».

Κατὰ ταῦτα λοιπόν, τὸ συμπέρασμα εἶναι ὅτι ὁ ἄνθρωπος, ἐπλάσθη ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ζῶον νοήμων, διαφέρον τοῖς κτήνεσι, καὶ ὁμιλοῦν κατὰ τρόπον δυνάμενον νὰ διατυπώνῃ πλήρως τὰς σκέψεις του καὶ διανοήματά του. Περὶ τούτου ὁμιλεῖ τὸ βιβλίον τῆς Γενέσεως τῆς Π. Διαθήκης καὶ δύναται ὁ καθένας νὰ τὸ μελετήσῃ νὰ βγάνῃ τὰ κατάλληλα συμπεράσματα.

Ἐκ τούτων προκύπτει ὅτι ἡ ἀγαθὴ ἐκείνη μαθήτρια ἔχει κατὰ πάντα δίκαιον. Ἑπομένως ἡ κ. Καθηγήτρια τὴν ὁποίαν δενέχω τὴν τιμὴν νὰ γνωρίζω προσωπικῶς ἄς μὲ συγχωρήσῃ. Καλὸν εἶναι νὰ φροντίσῃ νὰ ἀνασκευάσῃ τὸ λάθος ἐνώπιον τῶν μαθητριῶν καὶ νὰ ἑδραιώσῃ τὴν πίστην πρὸς τὸν Θεὸν καὶ ἄς ἀφίσῃ τὰς καταπεσούσας θεωρίας τοῦ παρελθόντος αἰῶνος, περὶ καταγωγῆς τοῦ ἀνθρώπου, ἀφοῦ ὁλόκληρος ἡ Δύσις ἔπαυσε νὰ ὁμιλῇ πλέον ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου.

Ἐκ τῆς διδασκαλίας ταύτης ἔγινε ἕνας σεισμὸς εἰς τὰς καρδίας τῶν διδασκομένων μὲ ἄμεσον ἀποτέλεσμα νὰ ραγίσουν τὰ ἱερὰ συναισθήματα αὐτῶν. Εἰς τὸ ἐγγὺς μέλλον, τὸ ράγισμα αὐτὸ θὰ ἐπιφέρῃ καὶ τὸ ἠθικὸν γκρέμισμα.

Εὐχαριστῶ θερμότατα διὰ τὴν φιλοξενίαν.

Μετὰ πάσης τιμῆς
ΑΝΔΡ. ΚΑΡΥΜΠΑΚΑΣ
Θεοπομποῦ 3—Παγκράτι—Ἀθῆναι

ΟΙ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΙ ΚΑΙ Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Κύριε Διευθυντά,

Προσῆλθον, εἰς ἐκκλησίαν τῶν Πατρῶν ἵνα προσκυνήσω, τὸν ἑορτάζοντα Ἅγιον.

Τὸ θέαμα, ὅπερ ἀντίκρυσα ἦτο ἀποκαρδιωτικόν. Ἡ εἰκὼν τοῦ Ἁγίου, πασαλειμμένη, ἀπὸ τὰ χείλη τῶν γυναικῶν ποὺ ἠσπάζοντο αὐτήν.

Μὰ κυρίες μου ποῦ πηγαίνατε: Στὸ σινεμά; Εἰς δεξίωσιν τινά; Ἀλλὰ ἐπηγένατε νὰ προσκυνήσετε καὶ δὲν ἔπρεπε νὰ βάφεσθε. Αὐτὸ εἶναι ἀπαράδεκτον.

Παρετήρησα ἐπίσης ὅτι ὡρισμένες κυρίες ἀφοῦ ἐπροσκυνοῦσαν ἔξω τὴν εἰκόνα τοῦ Ἁ-

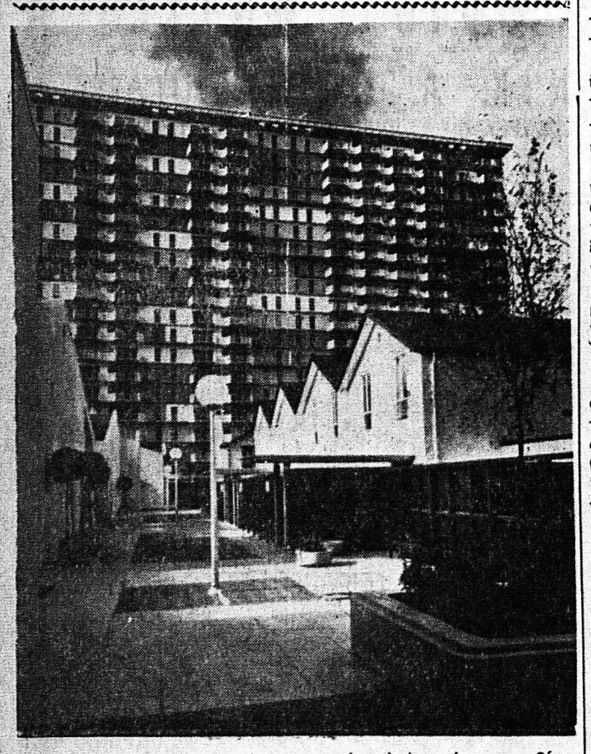

Εἰς τὸ Σὰν Φραντζῖσκο οἱ μηχανικοὶ καὶ ἀρχιτέκτονες δίδουν τὸν τελευταῖον καιρὸν ἰδιαιτέραν σημασίαν εἰς τὴν γειτνίασιν κτιριακῶν συγκροτημάτων πολυκατοικιῶν μὲ μονοκατοικίας τοῦ πλέον ἁπλοῦ ρυθμοῦ. Ἕνα παράδειγμα εἶναι ἡ ἀνωτέρω εἰκὼν ποὺ δείχνει ἕνα κτίριον μὲ 2.397 διαμερίσματα καὶ ἔμπροσθεν ἄλλας οἰκί-ας μόνον τοῦ ἑνάς καὶ τῶν δύο διαμερισμάτων

Οὐδεὶς νέος τυφλὸς δικαιολογεῖται νὰ ἐπαιτῇ σήμερον ποὺ ὑπάρχουν τόσες πολλὲς ὀργανώσεις τυφλῶν γιὰ ἐκμάθησι βιοποριστικῆς τέχνης Ἔρανος 6ης 11)65 Σάββατον.

ΨΥΓΕΙΑ ΙΖΟΛΑ Στὴν "Ἐξέμισα" Ἑρμοῦ 22

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ΔΟΚΤΩΡ ΡΕΜΠΟΥ Κώστα ΚΡΙΕΖΗ —Μυθιστόρημα

Τὸ βιβλίο αὐτὸ εἶναι ἕνα πεζογράφημα μ' ἕνα τέλος ποὺ θυμίζει ἀστυνομικὸ ἐξώρημα. Ἐπ'σης ἡ εἰσαγωγὴ κι' ὁ ἐπίλογός του δέν μᾶς βρίσκουν σύμφωνους. Σήμερα δὲν συνηθίζονται τὰ συμπληρώματα — ἐξαρτήματα — εἰς τὴν πεζογραφίαν. Ὄχι αὐτὸ δέν εἶναι σωστό. Βέβαια ἡ κάθε ἔμπνευση στὴν μορφική της τελείωση δέν ἔχει ἐμπόδια, φραγμούς μύχει ἐμμπόδια, φραγμούς κανόνες, ἀλλὰ ἐδῶ, ἔχουμε μιὰ στατικὴ μορφὴ μὲ ὑποτονικὴ ἀνάπτυξι μύθου στοιχεῖο καθόλου ἐπικοδομητικό.

Ἡ ἀφήγηση δὲν εἶναι ἄρτια πεζογραφία, ἀλλὰ βρίσκουμε ὅτι εἰς τὸν Δ. Ρεμποῦ ὑπάρχει προβληματισμός μιᾶς γενικότητος αἰσθημάτων τὰ ὁποῖα βασανίζουν ἀρκετὰ τὴν σημερινὴ κοινωνία —Κρίμα ὅμως — Γιατί ἄν αὐτό, τὸ βασικὰ προτέρημα τοῦ βιβλίου, προσέχονται καὶ ἀξιοποιεῖτο στ' ἀληθινὰ μέτρα τῆς τέχνης, τότε θὰ εἴχαμε ἕνα δεῖγμα μιᾶς πολύ γερῆς πεζογραφίας.

Ο ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΣ ΕΛΛΗΝΑΣ — Περικλῆ Π. ΚΑΙΣΑΡΗ.

Στὴν εἰσαγωγὴ τοῦ βιβλίου, ὁ συγγραφέας ἀμφιβάλλει καὶ διερωτᾶται ἄν πετύχῃ ἡ προσπάθειά του αὐτή ἢ ὄχι.. Ἐμεῖς γράφουμε, ὅτι πέτυχε.

Ἡ μεταφορὰ στὴν ἐποχὴ ἐκείνη, ἔγινε καὶ εἶναι, ὅσο μπορεῖ πιὸ τέλεια.

Βέβαια ὡρισμένα σημεῖα τὸ ἀπομακρύνουν ἀπὸ μιὰ ἀνάπτυξη ἑνὸς πεζοῦ καὶ τὸ μεταβάλλουν εἰς μία ἱστορικὴ βιογραφία, ἀλλὰ ὅλα τὰ στοιχεῖα τὰ ὁποῖα συνθέτουν αὐτὴ τὴν ἐργασία εἶναι, ἀξιόλογα.

Ἀκόμα δικαιώνεται ἡ πρόθεση τοῦ συγγραφέα πού παραδίνει στούς μεταγενεστέρους μερικὰ δείγματα τῆς τραγικῆς μοίρας τοῦ Ἔθνους μας μὲ τίς ἀδελφοκτόνες ἔριδες κι' ἱστορίες. Ὁ συγγραφέας ἔχει ἰδανικὸ ἕνα πιστεύω ἀνθρωπιᾶς καὶ ἑλληνισμοῦ. Αὐτὸ εἶναι τὰ κίνητρα τῆς συγγραφῆς κι' αὐτὰ μᾶς συγκινοῦν καὶ τὰ σεβόμαστε.

Ὁ τελευταῖος Ἕλληνας ἔπρεπε τοὐλάχιστον νὰ διαβαστῆ ἀπὸ τὰ παιδιὰ τῶν Γυμνασίων. Ὄχι σὰν μάθηση ψυχρὴ ἀλλὰ σὰν ἐμπειρία γνώση ἀποφυγῆς καὶ μὴ ἐπαναλήψεως.

ΜΑΝ. Μ. ΠΡΑΤΣΙΚΑΣ

Θερμοσίφωνες ΙΖΟΛΑ Στὴν "Ἐξέμισα" Ἑρμοῦ 22

Η ΣΤΕΓΑΣΙΣ ΤΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΛΑΠΠΑ

Κύριε Διευθυντά,

Οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου Λάππα δικαίως δυσανασχετοῦν κατὰ τῶν ἁρμοδίων ὅταν βλέπουν ὅτι τὸ Γυμνάσιό των στερεῖται κτιριακῆς στεγάσεως καὶ συστεγάζεται μὲ τὸ Δημοτικὸ Σχολεῖο —μὲ ἀποτέλεσμα νὰ λειτουργῇ κατὰ τὸ ἥμισυ τῆς ἑβδομάδος πρωΐ, κατὰ τὸ ἕτερον δὲ ἥμισυ ἀπόγευμα— καίτοι ὑπάρχει Δημόσιον κτίριον, τὸ ἰσόγειον τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου πρώην Ἀνάκτορον Βασιλέως.

Αὐτὸ τὸ ἰσόγειον τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου ἐξωραϊζόμενον μὲ πενιχρὰν δαπάνην, ἀκόμη καὶ ὑπὸ τῶν κατοίκων προσφερομένην, θὰ ἀπετέλη ἰδεώδη στέγασιν τοῦ Γυμνασίου διότι ἐκπληροῖ ὅλας τὰς προϋποθέσεις.

Ἄς στρέψουν λοιπὸν οἱ ἁρμόδιοι τὴν προσοχήν των καὶ ἄς μὴν ἀφήνουν τοὺς πτωχούς ἀγρότας καὶ τὰ τέκνα των ἀπροστάτευτα.

ΔΥΜΑΙΟΣ

ΕΠΙΣΚΕΥΗΝ

Κύριε Διευθυντά,

Τὸ τμῆμα τῆς ὁδοῦ Ναυαρίνου, μεταξὺ τῶν ὁδῶν Καποδιστρίου καὶ Γεωργίου Ὀλυμπίου, ἀνεσκάφη πέρυσι εἰς ἕνα σημεῖον, σχηματίζον μία κάθετον γραμμὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ, ὑπὸ τῶν συνεργείων τοῦ Δήμου.

Ἔκτοτε τὸ σημεῖον αὐτὸ ἔχει ὑποστεῖ καθίζησιν. Ἀποτέλεσμα εἶναι ὅτι εἰς κάθε διάβασιν αὐτοκινήτου βασανίζωνται ὅλοι, οἱ περίοικοι λόγῳ τοῦ κλονισμοῦ τὸ ὁποῖον ὑφίστανται ἐξακολουθητικῶς αἱ οἰκίαι των. Καὶ φυσικὰ ζητοῦν τὴν ἐπιδιόρθωσιν!

ΟΙ ΠΕΡΙΟΙΚΟΙ

Ο ΗΛΕΚΤΡΟΦΩΤΙΣΜΟΣ ΕΙΣΟΔΟΥ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ

Κύριε Διευθυντά,

Πρὸ, ἡμερῶν, ἀνεγράφη, ὅτι, κατόπιν εἰσηγήσεως τοῦ ὑπουργοῦ Προεδρίας κ. Σαββοπούλου τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ ΕΟΤ, ἀπεφάσισε νὰ περιληφθῇ εἰς τὸ πρόγραμμα ἐπενδύσεων τοῦ ΕΟΤ., ὁ ἠλεκτροφωτισμός τῆς εἰσόδου τῶν Πατρῶν ἀπὸ Προαστίου μέχρι τοῦ Κέντρου τῆς πόλεως τῶν Πατρῶν. Παρακαλῶ προσθέσατε ὅτι τοῦτο ὑπῆρξεν εἰσήγησις τοῦ συμπολίτου βιοχημικοῦ δρος Γεωργίου Σιγαλοῦ, μέλους τῆς Τοπικῆς Ἐπιτροπῆς Τουρισμοῦ.

Μετὰ τιμῆς
ΑΛΚ Β

Παλτὰ Κουστούμια ΤΣΑΒΑΛΑΣ
ΓΩΝΙΑ ΑΓΙΟΥ ΑΝΔΡΕΟΥ - ΚΑΝΑΡΗ - ΤΗΛ. 46-13

ΔΙΑ ΝΑ ΜΗ ΠΙΠΤΟΥΝ ΘΥΜΑΤΑ ΟΙ ΑΔ ΑΕΙΣ

Ο ΑΓΡΟΤΗΣ ΕΙΣ ΤΟ ΚΟΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟΝ ΚΑΘΕΣΤΩΣ

ΕΙΔΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ ΣΥΝΕΡΓΑΤΟΥ ΜΑΣ

5) ΣΤΡΟΦΗ ΤΟΥ ΛΕΝΙΝ ΠΡΟΣ ΤΑ ΠΙΣΩ

Μετὰ τὴν σκληρὰ ἀντιμετώπισι τῶν ἀγροτῶν τὸ πρόβλημα δὲν ἐλύθη.

Ἡ κατάστασι γιὰ τὸ κομμουνιστικὸ καθεστὼς ἦταν κρίσιμη. Οἱ κομμουνισταὶ ἂν μποροῦσαν νὰ περιφρονήσουν τὶς ἀνοργάνωτες ἀντιδράσεις τῶν ἀγροτῶν, ἂν μποροῦσαν νὰ ἀντιμετωπίσουν τοὺς πεινασμένους ἐργάτες, μὲ τὴν ὑπόσχεσι ἑνὸς μελλοντικοῦ παραδείσου, δὲν μποροῦσαν νὰ ἀντιμετωπίσουν τὴν ἐξέγερσι τοῦ πεινασμένου στρατοῦ καὶ ναυτικοῦ τὸ ὁποῖο ἐπανεστάτησε. Γι' αὐτὸ ἀναγκάστηκε, τότε, ὁ Λένιν νὰ κάνη μιὰ ἀπότομη στροφὴ πρὸς τὰ πίσω. Ἐφήρμοσε νέα οἰκονομικὴ πολιτική, τὴν γνωστὴ ὡς Ν.Ε.Π. Ξαναγύρισε πάλι στὸ ἐλεύθερο ἀστικὸ καθεστώς.

Τὴν 14)3)21 ἀφέθηκε ἐλεύθερο τὸ ἐμπόριο.

Τὴν 29)3)21 κατηργήθη ἡ ἐπίταξι τῶν ἀγροτικῶν προϊόντων καὶ καθωρίσθη φόρος εἰς εἶδος, ἀναλόγως τῆς καλλιεργείας καὶ τῆς παραγωγῆς. Τὴν 7)7)21 ἐπετράπη ἡ λειτουργία μικρῶν ἰδιωτικῶν ἐπιχειρήσεων. Τὸ 1922 ὁ Λένιν ἐδημοσίευσε τὸν Ἀγροτικὸ Κώδικα, μὲ τὸν ὁποῖο ἐνομιμοποιοῦντο οἱ μοιρασιές, ποὺ ἔγιναν ἀπὸ τοὺς χωρικούς, στὴν ἀρχὴ τῆς ἐπαναστάσεως καὶ ἐδόθη στοὺς ἀγρότες τὸ δικαίωμα νὰ πουλάνε καὶ νὰ ἐνοικιάζουν τὰ κτήματά τους.

***

Ἡ νέα οἰκονομικὴ πολιτικὴ εἶχε ἄμεσα ἀποτελέσματα. Ξαναγεννήθηκε τὸ ἐμπόριο καὶ οἱ γεωργοὶ ἀνέλαβαν οἰκονομικῶς. Γενικῶς, παρουσιάσθη μία ἄνοδος σὲ ὅλους τοὺς τομεῖς τῆς οἰκονομικῆς δραστηριότητος τῆς χώρας. Ἡ γεωργία, κατὰ τὰ ἔτη 1942—25, ἔφθασε στὰ 87 τοῖς ἑκατὸ τῆς προπολεμικῆς παραγωγῆς.

Ἡ πεινασμένη Ρωσία τοῦ 1920 μετεβλήθη, μέσα σὲ ἐλάχιστο χρονικὸ διάστημα, χάρις στὴν ἐλεύθερη ἐξέλιξι τῆς ἀγροτικῆς οἰκονομίας καὶ στὴν ἐλευθερία τοῦ ἐμπορίου, σὲ χώρα ἀφθονίας ἀγροτικῶν προϊόντων. Ἀλλὰ ἡ ἀφθονία αὐτὴ τῶν ἀγαθῶν καὶ ἡ οἰκονομικὴ ἄνθησι, ἐσκανδάλιζε τοὺς κομμουνιστάς, γιατὶ διέψευσε τὶς κομμουνιστικὲς τους θεωρίες. Γι' αὐτὸ μετὰ τὸ θάνατο τοῦ Λένιν, ὁ διάδοχός του ὁ Στάλιν εὑρέθη πρὸ τοῦ διλήμματος: Νὰ συνεχισθῇ ἡ ἄνοδος τῆς παραγωγῆς καὶ ἡ εὐτυχία τοῦ λαοῦ, ἔστω καὶ χωρὶς τὸν κομμουνισμό, ἢ νὰ ἐφαρμοσθῇ ὁ κομμουνισμός, ἔστω καὶ μὲ δυστυχία τοῦ λαοῦ.

Τυφλωμένοι οἱ κομμουνισταί, ἀπὸ τὶς δογματικὲς τους θεωρίες, ἐπροτίμησαν τὸ δεύτερο. Τὴν δυστυχία τοῦ λαοῦ χάριν τοῦ κομμουνισμοῦ.

Ε' ΕΠΑΝΟΔΟΣ ΤΟΥ ΣΤΑΛΙΝ ΣΤΗΝ ΚΡΑΤΙΚΟΠΟΙΗΣΙ

1) Η ΚΟΛΕΚΤΙΒΟΠΟΙΗΣΙ

Μετὰ ἀπὸ αὐτὴ τὴν ἐκλογή, τὴν 2)12)1927 στὸ 15ον Συνέδριο τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος στὴν Ρωσία, ὁ Στάλιν εἰσηγήθη τὴν ἐφαρμογὴ τοῦ συστήματος τῆς συλλογικῆς—συνεταιριστικῆς ὀργανώσεως τῆς γεωργίας, δηλαδὴ τὴν κατάργησι καὶ πάλιν τῆς ἀτομικῆς ἀγροτικῆς ἰδιοκτησίας καὶ τὴν ἔνταξι τῶν ἀγροτῶν σὲ συνεταιριστικὰ ἀγροκτήματα (τὰ λεγόμενα Κολχέζ).

Τὸ Συνέδριο ἐδέχθη τὴν εἰσήγησι τοῦ Στάλιν καὶ ἀπεφάσισε τὴν ὁλόπλευρη ἀνάπτυξι τῆς συνεταιριστικῆς ὀργανωμένης ἀγροτικῆς οἰκονομίας. Πρώτη ἐκδήλωσι τῆς μεταβολῆς τῆς ἀγροτικῆς πολιτικῆς ἦταν ἡ ἀπὸ τοῦ ἔτους 1929 αὔξησι τοῦ φόρου στοὺς ἀγρότες. Κατόπιν ὑπεχρεώθησαν οἱ ἀγρότες νὰ πουλᾶνε τὰ σιτηρά τους στὸ κράτος, σὲ χαμηλὲς τιμές. Ἀργότερα περιωρίσθη ἡ χρησιμοποίησι ἐργατῶν στὰ ἀτομικὰ καὶ ἰδιόκτητα κτήματα. Μὲ ἕνα διάταγμα τῆς 28)6)29 ἐφηρμόσθη καὶ πάλιν τὸ σύστημα τῆς ἐπιτάξεως τῶν τροφίμων. Τὸν Δεκέμβριο τοῦ 1929 σὲ ἕνα λόγο του, πρὸς τὴν συνέλευσι τῶν «ἀγρονόμων μαρξιστῶν», ὁ Στάλιν ἔλεγε:

«Ἡ πολιτικὴ περιορισμοῦ τῶν εὐπόρων ἀγροτῶν (κουλάκων) εἶναι καιρὸς νὰ ἀντικατασταθῇ μὲ τὴν πολιτικὴ τῆς ἐξοντώσεως τῶν κουλάκων ὡς τάξεως καὶ νὰ περάσουμε στὸ συμπαγὴ κολεκτιβισμὸ τῆς ὑπαίθρου».

Κάτω ἀπὸ αὐτὸ τὸ σύνθημα ἑτοιμαζότανε ἕνα ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα ἐγκλήματα γενοκτονίας, ποὺ ἐγνώρισε ποτὲ ἡ παγκόσμιος ἱστορία.

Μὲ ἕνα διάταγμα τῆς 6)1)1930 μετετράπησαν σὲ Κολχὸζ (συνεταιρισμούς) ὅλες οἱ μικρὲς καὶ μεσαῖες γεωργικὲς περουσίες καὶ ἐδημεύθησαν οἱ περιουσίες τῶν πλουσίων χωρικῶν.

2) ΕΞΟΝΤΩΣΙ ΤΩΝ ΕΥΠΟΡΩΝ ΑΓΡΟΤΩΝ (ΚΟΥΛΑΚΩΝ)

Σύμφωνα μὲ τὴν ἐντολὴ τοῦ Στάλιν «ἐξοντώσατε τοὺς εὐπόρους ἀγρέπας» ἐδημεύθησαν 750.000 ἰδιοκτησίες καὶ 3 ἑκατομμύρια ἀνθρώπινες ψυχὲς ἔμειναν στὸ δρόμο καὶ ἐστάλησαν ἐξόριστοι, στὰ κάτεργα τῆς Σιβηρίας καὶ τῆς Κεντρικῆς Ἀσίας.

Μὲ ἕνα μονάχα σακκί στὸν ὦμο, παίρνοντας ὅτι μποροῦσαν μαζί τους, οἱ καλύτεροι καὶ ἱκανότεροι γεωργοὶ τῆς Ρωσίας, ἔπρεπε νὰ παρουσιασθοῦν στὰ μέρη τῆς συγκεντρώσεως, στὶς πόλεις καὶ κωμοπόλεις, γιὰ νὰ πάρουν τὸ τραῖνο τῆς ἐξορίας. Δεκάδες συρμοὶ γεμάτοι μὲ ἐκτοπισμένους ἀγρότες, ποὺ τὸ μόνο σφάλμα τους ἦταν ὅτι ἦσαν ἐργατικώτεροι καὶ παραγωγικώτεροι ἀπὸ τοὺς ἄλλους, ξεκινοῦσαν, κάθε ἡμέρα, ἀπὸ τὶς ἀγροτικὲς περιοχές, μεταφέροντας πρὸς τὸ ἄγνωστο καὶ πρὸς τὸ βέβαιο θάνατο, ἑκατομμύρια ἀγρέπες.

Κάθε κοινότητα (σοβιὲτ) ἔπρεπε νὰ ὑποδείξῃ ἕνα ὡρισμένο ποσοστὸ εὐπόρων ἀγροτῶν (κουλάκων), ἀπὸ κάθε χωριό, ποὺ ἔπρεπε νὰ ἐξοντωθοῦν, ἔστω καὶ ἂν δὲν ὑπῆρχαν εὔποροι ἀγρότες στὸ χωριό. Οἱ πρόεδροι καὶ οἱ γραμματεῖς τῶν κοινοτήτων, ποὺ δεν κατώρθωσαν νὰ βροῦν στὰ χωριά τους εὔπορους χωρικούς, ἐκηρύσσοντο τότε καὶ αὐτοὶ «ἐχθροὶ τοῦ λαοῦ» καὶ εὕρισκαν συχνά, πρὸς παραδειγματισμό, τὴν ἴδια μὲ ἐκείνους τύχη.

Ὁ οἶκτος εἶχε ἀπαγορευθῆ. Τὸ ἔγκλημα ἔπρεπε νὰ τοὺς ἀγκαλιάσῃ ὅλους. Ἔπρεπε νὰ τοὺς δεῖξῃ ὁριστικὰ μὲ τὸ κομμουνιστικὸ καθεστώς.

Ἀλλὰ θὰ συνεχίσωμεν.

ΤΟ ΜΑΓΙΚΟΝ σὲ ὅλη τὴν Πάτρα

ΤΟ "ΕΓΝΑΤΙΑ,, ΘΑ ΣΥΝΕΧΙΣΗ ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΧΕΙΜΩΝΑ

Ἐξ ἁρμοδίας πηγῆς ἐπεβεβαιώθησαν αἱ πληροφορίαι, καθ' ἃς τὸ ὀχηματαγωγὸν Ἑλλάδος — Ἰταλίας «Ἐγνατία» θὰ συνεχίσῃ τὰ δρομολόγιά του καὶ κατὰ τὸν χειμῶνα διὰ πρώτην φορὰν ἐφέτος.

Τοῦτο ὡς ἔχομεν ἀναγράψῃ ἀπεφασίσθη εἰς τὰ πλαίσια τῆς προσπαθείας τοῦ ΕΟΤ διὰ τὴν ἐπιμήκυνσιν τῆς τουριστικῆς περιόδου κατὰ τὸν χειμῶνα, ὁπότε μειοῦνται τὰ δρομολόγια τῶν ἄλλων μέσων. Συμφώνως πρὸς τὴν σύμβασιν Δημοσίου καὶ πλοιοκτητρίας, τὸ «Ἐγνατία» διακόπτει τὰ δρομολόγιά του τὴν 31ν Ἰανουαρίου ἑκάστου ἔτους καὶ μέχρι τῆς 15ης Ἰανουαρίου τοῦ ἑπομένου ἔτους. Ἤδη, ὅμως τὸ Δ. Σ. τοῦ ΕΟΤ ἐφ' ἅπαξ ἀποφασίσει καὶ ἡ ἑταιρία ΕΛΜΕΣ θὰ ἐπιχορηγηθῇ διὰ ποσοῦ 46.000 δολλαρίων προκειμένου νὰ μὴ διακοποῦν τὰ δρομολόγια. Ἡ ἐπιχορήγησις θὰ συμψηφισθῇ πρὸς τὸ ὀφειλόμενον ὑπὸ τῆς ἑταιρίας ἰσοσκελὲς